

ת"ד 13/08/1990 - מדינת ישראל נגד ניסים נוני ויצמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נ' ויצמן
13 אפריל 2015

לפני כב' השופט שרת קריספין-אברהם
בענין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עוז'ד סיבוני

נגד
ニסים נוני ויצמן
הנאשם ע"י ב"כ עוז'ד רופא

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בגין תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין אי-ציות לאור אדם ברמזור ונעה בקלות ראש, כמפורט בכתב האישום והכרעת הדין.

כעולה מעובדות כתב האישום והכרעת הדין, הרי שבאים 13.11.22, בשעה 18:30 לערך, נהג הננאשם ברכב בתל אביב, ברחוב לה גורדיה, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם מחלף כביש 20 לכיוון דרום, פנה שמאלה, מבלי לצית לאור האדום שדלך ברמזור בכיוון נסיעתו, חסם דרכו של דרור בן נפתלי, שנרג אותה עת בקטנווע, בנתיב האמצעי, מבין 3 נתיבים, ברחוב לה גורדיה, מכיוון מזרח וממול לכיוון נסיעת הננאשם ושני כל' הרכב התנגשו.

כתוצאה מההתאונה, נחבל בגבו הרכוב המעורב חבילות של ממש - שבר באגן, שברים בירך שמאל, שבר בכך יד שמאל, אושפז במחלקת טיפול נמרץ למשך 3 ימים, כשהוא מודדם ומונשם ולאחר מכן, אושפז כשלושה שבועות במחלקה האורתופידית, נזקק למספר ניתוחים, להשתלת פלטיניות וברגים ולתקופת אשפוז ושיקום. ביום, עובר עדין טיפול שיקום ואינו עובד במשרה מלאה.

כמו כן, נזקקו כל' הרכב המעורבים.

ביום 15.4.14, ניתנה הכרעת הדין בתיק ولבקשת ההגנה, נדחה מועד הטיעונים לעונש וביום 15.4.2, הציגו הצדדים טיעוניהם, לאחר שעתירת ההגנה, למתן תסוקיר שירות המבחן בענינו של הננאשם, טרם מתן גזר הדין, כמפורט בפרוטוקול.

טיעוני המאשימה

בתמצית, התייחס ב"כ המאשימה לחומרת הנסיבות והנסיבות הקשות של התאונה וטען כי, מתחם הענישה ההולם ינווע בין פסילה משמעותית, מעבר לפסילת המינימום הקבועה בחוק לבין פסילה לשנים וכן רכיבי ענישה נוספים, שננוועו בין מאסר מוותנה ועובדות לתועלת הציבור ועד מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה פרט את עברו התעבורי של הננאשם, הכולל 30 הרשעות קודמות לשנת 1994, לרבות עבירות חוזרות
עמוד 1

של נהיגה ב מהירות מופרצת, או ציות לתמרורים שונים ועוד, התייחס להעדר עבר פלילי וטען כי להיות הנאשם אדם נורטטיבי אין לייחס משקל מכריע בגין הדין, על פי החלטת בית המשפט העליון במקרים דומים.

נוכח חומרת החבלות שנגרמו לרוכב המעוורב, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לתקופה שלא עולה על 6 חודשים, על דרך של עבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה שלא תפחות מ-24 חודשים, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס כספי.

ב"כ המאשימה תמרק טיעוני בכמה פסקי דין - רע"פ 91/262 ארביב נגד מדינת ישראל, ע"פ 4088/90 אביטן נגד מדינת ישראל, רע"פ 12/2564, קרני נ' מדינת ישראל, רע"פ 12/7257, סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל.

טיעוני ההגנה

בתמצית, טعن ב"כ הנאשם, בנוגע לנסיבות המקירה, כי יתכן והיה בלבול במערכת הרמזורים, שהביא לכניסת הנאשם לצומת.

באשר לנسبתו האישיות של הנאשם, טען בא כוחו כי מדובר באדם שומר חוק, אב לשני ילדים קטינים, שעברו התעבורותי אינם מכבדים כלל ועיקר.

עוד נטען כי הנאשם משמש כמנכ"ל של חברת המייצרתمبرשות לצביעה בתעשייה, המהווה, מתחזק תפוקדו ואישיותו, מודל לחיקי בחברה, מקדמי העסקת עובדים מגזרים שונים וכן, עובדים בעלי מוגבלויות, שהניעו עובדים נוספים למילוי תפקידם, לפועלות התנדבות שהוא מבצע בכפר הנוער "עיננות" ולפעולות התנדבות נוספת, כעולה מכתב מטעם יו"ר דירקטוריון החברה, הגב' אביבית פרקש בונצ'ל ומכתב מנהלת מרכז הלמידה בכפר הנוער "עיננות", שהגישה ההגנה.

מטיעוני ב"כ הנאשם, לא ניתן לקבוע מהו מתחם העונשה הולם, לדעתו וכן, לא ניתן ללמוד על העונש אותו הוא רואה כמתאים בנסיבות המקירה, למעט הימנעות מהטלת מאסר בפועל ولو בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הגיע את ת.ד. 12-11-2030 מדינת ישראל נגד דבך ועפ"ת 11-08-33404 שריבר נגד מדינת ישראל והתייחס לעפ"ת 14-09-30523 די קורי נגד מדינת ישראל, לתמיכת בטיעוני.

ה הנאשם העיד על עצמו כמי שמהווה דוגמה אישית לעובדים בחברה ולילדים, מודע לחשיבותה של נהיגה בטוחה ואף מרצה על כך לעובדים בחברה, מבין את הצורך בעונשה מחמירה, אך סבור כי המקירה שלו שונה מקרים אחרים.

דין והכרעה

ה הנאשם נתן את הדין על גרם תאונת דרכים וחבלות של ממש, בגין אי ציות לאור אדם ברמזור ונήגגה בנסיבות ראש, כמפורט בכתב האישום ובהרחבה, בהכרעת הדין.

בע"פ 13/2018 דבש נגד מדינת ישראל, נקבע המתווה הראווי לגזרת העונש, על יסוד תיקון 113 לחוק העונשין:

"בית המשפט נדרש לקיים בchnerה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש: בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש הולם את נסיבות ביצוע העבירה ואוthon בלבד. זהו מתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך עלי להתחשב באربعة שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מדיניות העונשה הנוהגה; -(4) הנسبות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגיים הנוגעים לנאים ומצדיקים לסתות מהמתחם שנקבע בשלב הראשון - פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40 ז-40ה לחוק (סעיף 40ג(ב) לחוק). ככל שלא מצא בית המשפט להעדיין שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב השלישי, שבגדמו עליו לקבוע את העונש שיוות על הנאים בתווך המתחם שקבע.... בעוד שהשלב הראשון משקף אמת מידה נורמטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מבאים בחשבון את מאפיינו הסובייקטיביים-אישיים של הנאים".

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מנהיגתו הרשלנית של הנאים, הנו הערך של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקדש.

ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, נאמר:

"**החוובה לשומר על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאי לנפשותיכם"** (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חייו הזולת".

ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל**, נאמר: "**תאונות דרכים גבות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלוקתם של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נ' תאונות הדרכים...לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרומות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן.**".

נוכחות חומרת החבלות הגופניות שנגרמו לרכיב המערבב, כמתואר בכתב האישום, בנסיבות רפואיות שהוגשו בעניינו וمعدותם בבית המשפט יודגש, מבלתי שnitן משקל ממש לנטען מפי ב"כ המआשימה במועד הティיענים לעונש, ללא מסמכים רפואיים רלוונטיים, הרי שמדובר בפגיעה ממשית, שיש בה כדי להשפיע על מהלך חייו של המערבב עד היום.

מדיניות העונשה הנוהגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתואנת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיפול החבלות והשלכותיהן על חי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום ולענין זה, ראה **עפ"ת 13-01-13694 שגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 13-01-62536 סבן נגד מדינת ישראל, עפ"ת 14-03-40943 נגל נגד מדינת ישראל**.

כאמור לעיל, כל צד התייחס /או הגיע פסקין דין לתמיכה בטיעוני, המआשימה -פסקין דין שקדמו לתיקון 113 לחוק העונשין ופסקין דין מאוחרים לתיקון, בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל ופסילה ממושכת:

רע"פ 2564/12, קרני נ' מדינת ישראל - תאונת דרכים בה לא צוית הנאשם לאור אדום ברמזור וגרם לתאונת דרכים, ב衲בלי הנהגת המעורבת ובתה הקטינה, חבלות של ממש קשות ביותר, עד כדי פגעה נירולוגית קשה בקטינה. בית המשפט העליון העמיד את עונש המאסר על 3 חודשים, שייחסו מתחמי סוג ובריה ואישר 40 חודשים פסילה בפועל.

רע"פ 7257/12, סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל - תאונת דרכים בה פגע נאשם בהולכת רגל, על גבי מעבר צדיה וגרם לה לחבלות קשות ביותר, עד כדי הפיכתה לסייעית ונכח בשיעור של 100% בעלת נכות תפקודית של 175%.

אף שמידת הרשלנות זהה למקרה שבפני, מדובר בחבלות של ממש ברף גבוהה יותר.

ההגנה, התיחסה לפסק הדיון הבאים, בהם לא הוטל עונש מאסר בפועל, גם לא בדרך של עבודות שירות:

ת.ד. 12-11-2030 מדינת ישראל נ' דבח - בו צינה כבוד הש' פראג לבוא, מפורשת: "מתחם הענישה ההולם נסיבות תאונה זו, היה אמור להיות מאסר בפועל או לפחות מאסר בעבודות שירות וזאת לאור התוצאות הקשות של התאונה", אך נמנעה מהטלת עונש מאסר, בשל רשלנותו התורמת של הנפגע, לקרות התאונה.

עפ"ת 11-08-33404 שריבר נ' מדינת ישראל - בו מצא בית המשפט המחויז בחיפה, לבטל עונש מאסר על נאשם, שטר, שגרם לתאונת דרכים, תוך כדי נהיגה בנזידת משטרת וכתוכאה מהתאונה, נחבל הולך רגל בחבלות של ממש, אך, כעולה מכתב האישום, במדד גן מוק יותר מאשר שngrמו למעורב במקרה שבפני.

עפ"ת 14-09-30523 די קורי נ' מדינת ישראל - בו מצא בית המשפט המחויז בתל אביב, לבטל עונש מאסר בעבודות שירות, שהוטלו על נאשם שגרם לתאונת דרכים ווחבלות של ממש קשות, לנוסעת שהרכבי על אופנווועו, אגב נהיגה בשכירות ובקלות ראש, תוך שהוא קובלע כי היה מקום לייחס משקל לכך שהנאשם עצמו נחבל בחבלות של ממש בתאונה, והוא במיוחס לו, נטל אחריות, הביע אמפתיה לנפגעת בתאונה ובני משפחתה ביקשו מבית המשפט, כי לא יחמיר עם הנאשם.

ניתן לראות כי גם בפסקין דין אלה, אין כדי לעמוד על מתחם הענישה הראוי בעניינו של הנאשם.

נסיבות הקשורות בבחירה העבריה

כמפורט בהכרעת הדיון, הנאשם נכנס לצומת מרומר, מבלי לצוית לאור האדום שדליך ברמזור בכיוון נסיעתו, דהינו, עסקין ברשלנות ברמה גבוהה.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את העבריות בהן הורשע הנאשם והتوزאת הקשות של התאונה, הנהו מאסר בפועל, לתקופה שבין חודש - 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות או במאסר ממשי וכן פסילה לתקופה שבין 12 חודשים ועד 3 שנים, הכל על פי מהות החבלות ואופיין. כמו כן, יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס כספי ולעתים, פיצוי לנפגע בתאונה.

נסיבות שאינן הקשורות בבחירה העבריה

הנאשם נוהג משנהת 1994, עברו התעבורה כולל 30 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות חוזרות של נהיגה במהירות מופרצת, או ציות לתמരורים שונים, שימוש בטלפון נייד, נהיגה ללא רישיונות תקפים ועוד, ללא תאונות דרכים קודמות. אין מדובר בעבר תעבורתי תקין.

הנאשם לא הודה באחריותו לגורם התאונה, לא הביע חרטה בפני בית המשפט, אלא טען כי מדובר, מבחינתו, בסיפור "קפקאי". לנוכח זה, תהיה השלכה מסוימת על גזר הדין, לחומרה, כעולה מהלכת בית המשפט העליון ולענין זה, ראה -

רע"פ 12/9480 אברמוביץ נ' מדינת ישראל, שם נאמר:

"**בדין קבעו הערכאות הקודמות, כי, משבחרה המבקשת למש את זכotta ולנהל משפט הוכחות, הרי, שאין עוד לזכוף לזכotta את הודהה בעבירות המוחסנת לה בכתב האישום, וקבלת אחריות על המעשים.**"

רע"פ 12/5094 חטיב נגד מדינת ישראל, שם נאמר:

במקרה דנא, אדרבה, אף הגינוי הוא כי גזר דין המבוסס על הודהה יקל במידה מה עם הנאשם (כפי שעשה בית המשפט לעתבורה בגזר הדין הראשון שניתן), ביחס לגזר דין באותו כתב אישום שניית לאחר שמיית הוכחות, שאינו זוכה להנחת הודהה" מקובל".

משמעותו ב"כ הנאשם, הנאשם והנסיבות שהוגשו בעניינו, מצטיירת תמונה של אדם נורטטיבי וחוביי בכלל, העוסק בפעולות התנדבות ותרומה לחברה.

עם זאת, **בע"פ 3764/05 בן זיהו נגד מדינת ישראל**, נאמר:

"**ואמנם, בעבירות תעבורה אשר יש בהן כדי לסכן חי אדם גברים לא אחת שיקולי ההרתעה על ההתחשבות בנסיבות האישיות של העבריין. ראו: ע"פ 674/99 מיכאל טויטו נ' מדינת ישראל, תק-על 99 (2) 1470; רע"פ 2842/96 כחלון ויקטור נ' מדינת ישראל תק-על 96 (2) 482, 482.**"

בע"פ 11/5792 תורג'מן נגד מדינת ישראל, נאמר:

"**איןנו יודעים אל נכון מה ניתן נהיגה רשלנית, אך המסר צריך להיות כי גם האדם הנורטטיבי בכל חייו עד הנה עלול להיעשות במקרים הרי אסון בחומרה המתאימה.**"

בנסיבות המקירה, אין מנוס, לטעמי, מעונש מאסר, לתקופה קצרה, אשר ירצה בדרך של עבודות שירות, לאחר שהנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך זו, כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

אישיותו של הנאשם, חיובית ככל שתיהה, אין בה כדי לגבור על האינטראס הציבורי, המחייב ענישה חמירה, שייהיה בה כדי להרטיע את ציבור הנהגים, מפני נהיגה רשלנית ותוצאותיה האפשריות. כמו כן, אין מקום להעדיף את טיפולו ההגנה, לגבי פגיעה במשפטתו של הנאשם ובחברה אותה הוא מנהל, על פני הפגיעה שפגע הנאשם, בנהיגתו הרשלנית, ברוכב המעורב ובערכים החברתיים, כפי שפורטו לעיל.

עם זאת, נסיבותו האישיות של הנאשם, תלקחנה בחשבון בגזר הדין, לגבי משך המאסר והפסילה.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשין הבאים:

- 1.** אני דנה את הנאשם ל-60 ימי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם מזוהה כי אם לא יבצע את עבודות השירות לשבעות רצון ממוני, יגזר עליו עונש מאסר ממשי כחלופה.
- 2.** פסילה למשך 20 חודשים. הפסילה תחול לא יותר מיום 17.5.15, בשעה 10:00.
- 3.** 6 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
- 4.** אני דנה את הנאשם ל-6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהייה בזמן הפסילה, נהייה ללא רישיון נהיגה תקף מעלה לשנה וגרם תאונת דרכים עם חבלות של ממש. הודיעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, במעמד
הנוכחים.